

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/164/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204122
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8614204122.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2019:8614204122.6
2C/164/2014-220
8614204122

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným Q. za účasti osobitného subjektu na strane žalovaných Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 3.476,- Eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

I.....Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca je povinný z a p l a t i ť združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaným v 1. až 3. rade náhradu trov n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovaným v 1. až 3. rade domáhal zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 3.476,- Eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 10.9.2012

- 2 - 2C/164/2014

do zaplatenia a úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.8.2010 do 9.9.2012 vo výške 182,12 Eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávka voči žalovaným v 1. až 3. rade mu bola postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava. Dňa 15.4.2004 postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili Zmluvu č. 620699297, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe tejto Zmluvy SLSP, a. s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach.

Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti Zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo Zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Poukázal na skutočnosť, že do 31.12.2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach upravených v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. Jeho pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 7.28,62 Eur, ktorá pozostávala z istiny 6.772,09 Eur, riadneho úroku 0,- Eur, úroku z omeškania 515,53 Eur a ostatného príslušenstva 0,- Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca SLSP, a. s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 515,53 predstavujúcu úrok z omeškania si v tomto konaní neuplatňuje. Uplatňuje si splátky úveru splatné od 31.8.2010 do 20.3.2014 v počte 44 a celkovej výške 3.476,- Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.3.2014 sa stali splatnými dňa 9.9.2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si v tomto konaní neuplatňuje. Uplatňuje si úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 9.9.2012 si uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa.

3. Oznámením zo dňa 20.8.2014 vstúpilo do konania na podporu žalovaných v 1. až 3. rade podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako osobitný subjekt Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828.

-3- 2C/164/2014

4. Osobitný subjekt v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 13.1.2015 uviedol, že v predmetnej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. V zmysle týchto kogentných noriem by aplikácia Obchodného zákonníka prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Keďže žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na neho sa musí okrem § 524 a násl. Občianskeho zákonníka riadiť aj § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala je obsiahnutý v dôvodovej správe k zákonu o bankách. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala práve týmto úkonom stávajú splatnými a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané, banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávku z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že žalobca predkladá vyjadrenie Národnej banky Slovenska z 24.7.2014, na ktorého obsah sa aj odvoláva. Z bodu 1. tohto vyjadrenia vyplýva, že NBS žalobcovi nevydala bankové povolenie a ten ani nie je oprávnený ani na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalobca nie je zapísaný v registri veriteľov, ktorý v zmysle § 20 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vedie NBS na svojom webovom sídle. Z uvedeného dôvodu žalobca nie je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov, nakoľko absentuje náležitosť jeho zápisu do registra veriteľov v zmysle § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho názoru odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou, ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu. Z toho vyplýva, že nemôže vyhlásovať ich mimoriadnu splatnosť, keďže nemá oprávnenie na ich poskytovanie. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo strany žalobcu teda považuje za právne

neúčinné. Vывodil jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani zákonné predpoklady § 92 ods. 8

-4- 2C/164/2014

zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu. Navyše postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah tejto výzvy, a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom súdu prvej inštancie pod sp. zn. 2C/164/2014 - 133 zo dňa 3.2.2016, proti ktorému podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Prešove svojim uznesením sp. zn. 9Co/21/2017 - 180 zo dňa 7.12.2017 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 15.4.2004 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a. s., Suché Mýto 4, Bratislava so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. 0620699297, na základe ktorej žalovaným v 1. a 2. rade poskytla úver vo výške 180.000,- Sk (5.974,91 Eur) s úrokovou sadzbou vo výške 8,30 % ročne. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vo výške 2.380,- Sk (79,- Eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.5.2014 a poslednej splátky dňa 20.3.2014.

8. Dohodou o ručení zo dňa 15.4.2004 žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok.

9. Oznámením zo dňa 12.4.2011 Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovaným, že pohľadávku voči nim postúpila na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.3.2011.

10. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 je zrejmé, že SLSP, a. s. postúpila pohľadávku voči žalovaným na žalobcu.

11. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 vyplýva, že zostatok pohľadávky právneho predchodcu žalovaných tvorí suma 7.287,62 Eur s tým, že výška omeškanej splátky je vo výške 3.522,41 Eur. Postupník žalobcovi (postupcovi) oznámil, že žalovaní sú v omeškaní 1312 dní.

12. SLSP, a. s. listom zo dňa 21.11.2014 oznámila, že zo strany SLSP, a. s. nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0620699297 zo dňa 15.4.2004 pred postúpením pohľadávky.

13. Listom zo dňa 21.8.2012 žalobca žalovaným oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 21.8.2012.

-5- 2C/164/2014

14. Z prehľadu splácania predmetného úveru (č. l. 40) je zrejmé, že žalovaní v 1. a 2. rade poslednú splátku zaplatili dňa 21.12.2007 vo výške 2.500,- Sk (82,98 Eur).

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrým mravom.

16. Podľa § 524 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 525 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už : 1.splattnými, a to za predpokladu predchádzajúcej 2.písomnej výzvy a potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 OZ, a to nie len medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi.

-6- 2C/164/2014

20. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 06200699297 SLSP a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade úver, pričom sa jedná o vzťah spotrebiteľský. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej mala na neho prejsť pohľadávka z takto uzavretej zmluvy z pôvodného veriteľa SLSP a.s. vrátane jej príslušenstva. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení neskorších predpisov vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nespĺčanému dlhu po predchádzajúcej písomnej výzve. Zo zmluvy o splátkovom úvere je zrejmé, že medzi účastníkmi zmluvy boli dojednané mesačné splátky v období od 20.5.2004 do 20.3.2014. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 banka na žalobcu postúpila celú svoju pohľadávku bez toho, aby vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.8.2012 oznámil žalovaným samotný žalobca. Žalobca však nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovaným v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách a preto je postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu neplatné a to bez ohľadu na to, či sa jedná o splatné alebo nesplattné pohľadávky. Súd teda vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Nie je zrejmé, či banka splnila svoju povinnosť, doručiť výzvu žalovaným a aj keby takáto výzva existovala, samotná existencia výzvy nie je dôkazom o tom, že banka splnila svoju povinnosť výzvu doručovať. Preto súd zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 v časti týkajúcej sa pohľadávky vo vzťahu k žalovaným považuje za neplatný právny úkon (§ 39 OZ). Je teda zrejmé, že splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preukázané a tým aktívna legitimácia žalobcu nie je daná. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby (viď rozsudok KS v Prešove č.k. 17Co/139/2017 - 145 zo dňa 28.11.2017).

21. Taktiež je zrejmé, že postupca (SLSP a.s.) neukončila záväzkovo právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a žalovanými na strane druhej, Nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje

dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy preukázali. K predčasnému ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 21.8.2012. Žalobca však nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu zamietol.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

-7- 2C/164/2014

24. V konaní mali úspech spoločne žalovaní, ktorí si však trovy konania neuplatnili a žiadne im ani nevznikli. Preto súd rozhodol, že žalovaným nepriznáva náhradu trov konania proti žalobcovi.

25. Podľa citovaného ustanovenia súd priznal osobitnú náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, pretože osobitný subjekt vystupoval v konaní na strane žalovaných, ktorí mali plný úspech vo veci. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením ktoré vydá súdny úradník.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

(§ 366 CSP).

-8- 2C/164/2014

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 6. mája 2019

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

r o z h o d o l :